

Προκειμένου περί μερισμάτων τὸ ἀνωτέρω ποσοστὸν παρακρατήσεως ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ 95 ο)ο τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τούτων, τῆς ἐταιρείας διικουμένης ὅπως μὴ προδῇ εἰς παρακράτησιν ἐφ' ὅσον τὰ πρὸς ἐξαργύρωσιν προσκομιζόμενα μερίσματα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς χιλιάς δραχμὰς κατὰ μέτοχον φυσικὸν πρόσωπον. Τὸ σύνολον ὅμως τοῦ μὴ παρακρατουμένου φόρου δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὸ 25 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν μερισμάτων ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρακράτησις.

Κατ' ἐξαίρεσιν προκειμένου περί τόκων, μερισμάτων ἐξ ὀνομαστικῶν μετοχῶν καὶ τοκομεριδίων ἐξ ὀνομαστικῶν ὁμολογιῶν ὡς καὶ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διοικητικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐκτὸς μισθοῦ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν, ὁ παρακρατούμενος φόρος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 9 καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας πῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αὐτοῦ ἐκπτώσεων.

2. Ἡ παρακράτησις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φόρου ἐνεργεῖται :

α) Προκειμένου περί εισοδημάτων ἐκ προμερισμάτων, μερισμάτων καὶ τόκων ἐξ ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ μετοχῶν τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἔτι δὲ καὶ ἐξ ἀμοιβῶν καὶ ποσοστῶν διοικητικῶν συμβούλων καθὼς καὶ ἐκτὸς μισθοῦ ποσοστῶν καὶ ἀμοιβῶν τῶν διευθυντῶν καὶ διαχειριστῶν τῶν αὐτῶν ἐταιριῶν, κατὰ τὴν καταβολὴν ἢ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εισοδημάτων τούτων εἰς πίστωσιν τοῦ δικαιοῦχου, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει οὐχὶ θραδύτερον τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ ὑπὸ τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων.

β) Προκειμένου περί εισοδημάτων ἐξ ὁμολογιῶν καὶ χρεωγράφων ἐν γένει τοῦ ἐλληνικοῦ δημοσίου ἢ ἡμεδαπῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου καθὼς καὶ ἐκ κινητῶν ἀξιών ἐν γένει ἀλλοδαπῆς προελεύσεως, κατὰ τὴν ἐξαργύρωσιν τῶν τοκομεριδίων ἢ ἐξπραξίν τῶν μερισμάτων, ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου καὶ

γ) Προκειμένου περί τόκων, κατὰ τὴν καταβολὴν ἢ τὴν ἐγγραφὴν τούτων εἰς τὰ βιβλία τοῦ ὀφειλέτου εἰς πίστωσιν τοῦ θανειστοῦ.

3. Ὑπόχρεως εἰς παρακράτησιν τοῦ φόρου ὀρίζεται :

α) Προκειμένου περί εισοδημάτων τῆς περιπτώσεως α' τῆς προηγουμένης παραγράφου 2, ἢ καταβάλλουσα τὸ μέρισμα κλπ. ἡμεδαπὴ ἀνώνυμος ἐταιρεία.

β) Προκειμένου περί εισοδημάτων τῆς περιπτώσεως β' τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 ὁ ἐνεργῶν ἐν Ἑλλάδι τὴν ἐξαργύρωσιν ἢ τὴν καταβολὴν τῶν μερισμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς ἐταιρείας κλπ.

γ) Προκειμένου περί τόκων, ὁ καταβάλλων τούτους χρεώστης.

4. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου παρακρατούμενος φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον ἐντὸς τοῦ ἐπομένου ἀπὸ τῆς παρακρατήσεως μηνὸς κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰδικώτερον καθορισθέντα.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἄρχεται μετὰ ἐξήκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τὰ ἐδάφια γ' καὶ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος ἀντικαθίστανται δι' ἐνὸς τοιούτου ὑπὸ στοιχείων γ' ἔχοντος οὕτω :

«γ'. Ἐπὶ ἐπιχορηγήσεων, ἐπιδομάτων καὶ πάσης ἄλλης φύσεως προσοθέντων ἀμοιβῶν τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως καταβαλλομένων, ἐφ' ὅσον πάντα ταῦτα ὑπάγονται εἰς φορολογίαν, ἐπὶ τῇ βάσει συντελεστοῦ ὀριζομένου εἰς πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο)ο. Ὁ φορολογούμενος μισθωτὸς δικαιούται νὰ ζητήσῃ ὅπως ἐκ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ τῆς παρούσης περιπτώσεως παρακρατηθῇ φόρος μερίων ἐκείνου, ὅστις ἀναλογεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀνωτέρω συντελεστοῦ».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν.Δ. 3323)55, προστίθεται ἐδάφιον δ' ἔχον οὕτω :

«δ'. Προκειμένου περί τῶν ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀμειβομένων ὁ συντελεστὴς τοῦ παρακρατουμένου φόρου καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἡμε-

ρομισθοῦ δύνανται νὰ μεταβάλλωνται διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ».

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Ν. Διατάγματος 3323)55 ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπομένων παραγράφων 1 ἕως καὶ 5, τῆς ἀχρι τοῦδε παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀριθμουμένης εἰς 6.

«1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπόχρεως εἰς παρακράτησιν καὶ ἀπόδοσιν εἰς τὸ Δημόσιον τοῦ φόρου εισοδήματος ὀφείλει, ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐκάστου οἴκου, ἔτους ὅπως ὑποβᾷ εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον δήλωσιν περὶ τῶν εἰς τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικὸν αὐτοῦ καταβληθεισῶν ἐν γένει ἀποδοχῶν κατὰ τὸ ἀμείνων προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος καὶ περὶ τοῦ παρακρατηθέντος φόρου.

Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τῆς δηλώσεως ἐκπίπτει τὸ κατὰ τὰ εἰς τὰς ἐπομένας παραγράφους ὀριζόμενα, καταβληθὲν ποσὸν βάσει προσωρινῆς βεβαιώσεως, τὸ τυχὸν δὲ ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον καταβάλλεται ἐξ ὀλακλήρου σὺν τῇ δηλώσει.

Ἐὰν τὸ καταβληθὲν βάσει προσωρινῆς βεβαιώσεως ποσὸν εἶναι μεγαλύτερον, ἢ ἐπὶ πλεόν διαφορὰ συμψηφίζεται πρὸς τὸ τυχὸν ὀφειλόμενον ποσὸν φόρου τοῦ ἐπομένου οἰκονομικοῦ ἔτους. Ἐὰν δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δὲν ὀφείλεται φόρος, ἢ ἐπὶ πλεόν διαφορὰ ἐπιστρέφεται αἰτήσῃ τοῦ δικαιοῦχου.

2. Ἐπιδοθείσης δηλώσεως κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 ἐνεργεῖται προσωρινὴ βεβαιώσις, ἐναντι τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καταβληθεισῶν ἐντὸς τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἐπεδεδόθη ἢ δήλωσις, ποσοῦ φόρου ἴσου πρὸς τὰ ἑνδεκα δωδέκατα τοῦ φόρου τῆς δηλώσεως. Τὸ βεβαιούμενον τοῦτο ποσὸν φόρου καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον εἰς ἑνδεκα ἴσας δόσεις ἐντὸς τῶν ἑνδεκα πρώτων μηνῶν τοῦ ἔτους τῆς βεβαιώσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ ὑπόβολῆς δηλώσεως ἐκ μέρους τοῦ ὑποχρέου, ὁ Οἶκος. Ἐφορος προβαίνει αἰκονθεν εἰς τὴν προσωρινὴν βεβαιώσιν τοῦ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ποσοῦ φόρου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπ' αὐτοῦ γενομένης ἐγγραφῆς πρὸς βεβαιώσιν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν μὴ δηλωθεισῶν ἀποδοχῶν τοῦ προηγούμενου οἰκονομικοῦ ἔτους.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύνανται εἰς περιπτώσει γενικῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, νὰ αὐξάνεται τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσωρινῶς βεβαιωτέον ποσοστὸν φόρου εἰς τρόπον ὥστε τοῦτο νὰ καλύπτῃ τὸν ἀναλογούντα φάρον τῶν ἡυξημένων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων τῶν ἑνδεκα πρώτων μηνῶν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

4. Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ἢ οὐσιώδους περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀπασχολούμενου προσωπικοῦ αὐτῆς δύναται νὰ ζητηθῇ ἢ ἐκτελεσθῇ ἀναλόγῳ τμήματος τοῦ προσωρινῶς βεβαιωθέντος ποσοῦ διὰ τὰς μὴ ληξιπροδέστους εἰσέτι δόσεις.

5. Ὑποχρέωσιν ἐπιδόσεως δηλώσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπέχει πᾶς ἐργοδότης, ὁ ὁποῖος ἀπασχολεῖ ἐργατικὸν ἢ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν καὶ ἂν ἔτι διὰ τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ τούτου δὲν συντρέχει περίπτωσις παρακρατήσεως καὶ καταβολῆς φόρου λόγῳ πτωχοῦ.

5. Εἰδικῶς ὁ καθορισμὸς τοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προσωρινῆς βεβαιώσεως καταβλητέου ποσοῦ φόρου, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου 4, διὰ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1958 ἀποδοχὰς θέλει ἐνεργηθῇ ἐπὶ τῇ ἐτάσει τῶν ἐπιδοθησομένων δηλώσεων τῶν ἑφορῶν εἰς τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου ἕως 31 Δεκεμβρίου 1957 ἀποδοχὰς καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιδόσεως τοιούτων δηλώσεων ἐπὶ τῇ ἐτάσει τῶν ἐγγραφῶν εἰς συμπληρωματικὸς φορολογικοὺς καταλόγους διὰ τὰς ἀποδοχὰς τῆς αὐτῆς περιόδου.

6. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 4 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περί τελῶν χαρτοσήμου ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων.

7. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4—6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσιν διὰ τὰς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1958 καὶ ἐφεξῆς κτωμένας ἀποδοχὰς ἐκ μισθῶν ὑπηρεσιῶν.

"Αρθρον 8.

1. Είς τήν παράγραφον 1 του άρθρου 52 του αυτού ως άνω Ν. Διατάγματος προστίθεται το ακόλουθον δεύτερον εδάφιο :

«Φύλλον ελέγχου εκδίδεται και εις περιπτώσιν διαπιστώσεως ζημίας εξ έμπορικης επιχειρήσεως ή γεωργικής εκμεταλλεύσεως, εφ' όσον ή ζημία αυτή προσδιορίζεται κατά τας διατάξεις των άρθρων 34, 35, 39 και 46 του παρόντος νόμου επί τη βάση των κατά τας διατάξεις του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων τηρουμένων βιβλίων του υποχρέου».

Η διάταξις τής παρούσης παραγράφου εφαρμόζεται επί των υποθέσεων των οίκων. έτών 1955—56 και έφεξής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γενικαί διατάξεις.

"Αρθρον 9.

1. Η προκύπτουσα υπεραξία εκ τής πωλήσεως μηχανημάτων ή βιομηχανικών εν γένει εγκαταστάσεων δεν υπόκειται εις φόρον εισοδήματος εφ' όσον ήθελε χρησιμοποιηθή υπό τής επιχειρήσεως ως πρόσθετος απόδοσις έτέρων μηχανημάτων ή εν γένει βιομηχανικών εγκαταστάσεων αυτής.

Η αποκατάλη αυτή χωρεί επίσης εφ' όσον το τυχόν απομένον υπόλοιπον τής ανωτέρω υπεραξίας ήθελε χρησιμοποιηθή ως πρόσθετος απόδοσις των εντός του άμέσως επομένου ή μεθεπομένου από τής προκύψεως τής διαχειριστικού έτους κτωμένων υπό τής επιχειρήσεως νέων καινούργιων μηχανημάτων ή εν γένει εγκαταστάσεων.

2. Είς περιπτώσιν καθ' ήν ή επιχείρησις δεν εκτήσατο νέας καινούργιες εγκαταστάσεις εντός του άμέσως επομένου ή μεθεπομένου διαχειριστικού έτους από τής προκύψεως τής υπεραξίας το ποσόν ταύτης το οποίο δεν έχρησιμοποιηθή ως πρόσθετος απόδοσις κατά τας διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου θεωρείται ως κέρδος του μεθεπομένου από τής προκύψεως τής υπεραξίας διαχειριστικού έτους, εις τα κέρδη του οποίου προστίθεται διά τον υπολογισμόν του φόρου.

3. Δι' αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών ορίζεται ο τρόπος λογιστικής εμφάνισης τής υπεραξίας ως και των αποσβέσεων των παλαιών και νέων εγκαταστάσεων εις τα βιβλία των επιχειρήσεων τα αποδεικτικά στοιχεία αγοράς των περιουσιακών τούτων στοιχείων ως και πάσα εν γένει αναγκαία λεπτομέρεια διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

4. Αί διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επί τής υπεραξίας τής προκύπτουσας από 1 Ιανουαρίου 1957 και έφεξής.

"Αρθρον 10.

1. Αί διατάξεις των παρ. 1, 2, 3 και 6 του άρθρου 8 του Νόμου 3213)55 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων περί μέτρων προστασίας τής επαρχιακής βιομηχανίας» εφαρμόζονται από του οίκου. έτους 1958 και επί των επαρχιακών εξαγωγικών επιχειρήσεων γεωργικών προϊόντων διά τα μηχανήματα και εν γένει εγκαταστάσεις διαλογής, επεξεργασίας, εξευγενισμού, συσκευασίας και συντηρήσεως (ψυγεία κλπ.) των γεωργικών προϊόντων ως και διά τα βιομηχανοστάσια και κίσματα τα χρησιμοποιούμενα διά την αναποθήκευσιν αυτών.

2. Αί διατάξεις των παραγράφων 10 έως 12 του άρθρου 6 και ή διάταξις τής παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί των πάσης φύσεως μεταλλευτικών επιχειρήσεων.

Επί των αυτών μεταλλευτικών επιχειρήσεων εφαρμόζονται και αί διατάξεις α) του άρθρου 8 του Ν. Διατάγματος 2176)1952 «περί μέτρων προστασίας τής επαρχιακής βιομηχανίας», επί του ισολογισμού τής εταιρικής χρήσεως 1957 και των έφεξής χρήσεων και β) του άρθρου 5 του αυτού Ν. Διατάγματος, από 1 Ιανουαρίου 1958

3. Παρέχεται το δικαίωμα εις τα Έργοστάσια Καπνεμπορικων επιχειρήσεων επεξεργασίας εξαγωγικών καπνών εις φύλλα, όπως εκ των κερδών αυτών των έτών 1955 και 1956,

εφ' όσον δεν έχει όριστικοποιηθή ως προς αυτά ή έγγραφη τοί. Οί.κ. Έθέρου εκπέσει, το υπό του άρθρου 8 του Νόμου 3213)1955 προβλεπόμενον ποσοστόν κερδών 40 ο)ο, όπερ αποδοδετημένως θέλουν διαθέσει εν τή επιχειρήσει διά νέας εγκαταστάσεις ή διά την επαύξησιν ή βελτίωσιν υπαρχουσών τοιούτων, μέχρι τής 31 Δεκεμβρίου 1957, υποβάλλουσai εντός του μηνός Ιανουαρίου 1958 τροποποιητικήν δήλωσιν φόρου εισοδήματος του οίκου. έτους 1957.

4. Διά τον υπολογισμόν του κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου άφορολογήτου αποθεματικού του διατιθεμένου διά νέας εγκαταστάσεις ή διά την επαύξησιν ή βελτίωσιν υπαρχουσών τοιούτων ο υπόχρεος δύναται να συνυπολογίση εις τα κέρδη τής ιδίας αυτού άτομικής επιχειρήσεως των έτών 1957 και 1958 το μερίδιον των κερδών του, το προερχόμενον εκ τής συμμετοχής του εις μίαν ή πλείονας προσωπικάς εταιρείας όν αντικείμενον εργασιών είναι ή επεξεργασία εξαγωγικών καπνών εις φύλλα υπό τον όρον ότι αι επιχειρήσεις αυτές κατά τα αντίστοιχα έτη δεν προέβησαν εις την έκπλησιν εκ των κερδών των του κατά το παρόν άρθρον άφορολογήτου αποθεματικού.

"Αρθρον 11.

1. Τα υπό των κειμένων διατάξεων προβλεπόμενα άνωτατα όρια αποσβέσεων (τακτικών, προσθέτων κλπ.) των κατά την διάταξιν τής επομένης παραγράφου 2 καθορισθησόμενων κλάδων βιομηχανικών, βιοτεχνικών, μεταλλευτικών και γεωργικών επιχειρήσεων, ως και επιχειρήσεων τεχνικών έργων περιλαμβανομένων και των επαρχιακών τοιούτων, των τηρουσών βιβλία τρίτης ή τετάρτης κατηγορίας του Κώδικος Φορολογικών Στοιχείων, αυξάνονται κατά 50 ο)ο προκειμένου περί κτισμάτων, μηχανημάτων και εγκαταστάσεων εν γένει αυτών. Η νέα πρόσθετος αυτή απόδοσις παρέχεται δι' επιχειρήσεις αΐτινες ήθελον ιδρυθή από 1 Ιανουαρίου 1958 έως 31 Δεκεμβρίου 1962 και μόνον διά τας καινούργιες εγκαταστάσεις και μηχανήματα αυτών.

Η αυτή, κατά 50 ο)ο αύξησις των άνωτάτων όριων των αποσβέσεων, παρέχεται, υπό τας αυτές, ως άνωτέρω, προϋποθέσεις και επί όρισταμένων βιομηχανικών, βιοτεχνικών, μεταλλευτικών και γεωργικών επιχειρήσεων, ως και επιχειρήσεων τεχνικών έργων, αΐτινες ήθελον αποκτήσει από 1 Ιανουαρίου 1958 έως 31 Δεκεμβρίου 1962 καινούργιες εγκαταστάσεις και μηχανήματα προς επέκτασιν, βελτίωσιν και εκσυγχρονισμόν υπαρχουσών τοιούτων.

2. Διά Β. Διαταγμάτων εκδιδόμενων τή προτάσει των Υπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Βιομηχανίας θα καθορίζονται ειδικότερον οι παραγωγικοί κλάδοι ή το είδος των εγκαταστάσεων, αΐτινες θα τύχωσι τής κατά το παρόν άρθρον άποσβέσεως.

Διά Β. Διαταγμάτων κατά τον αυτόν τρόπον εκδιδόμενων θέλει επίσης καθορισθή ο τρόπος εξακριβώσεως των καινούργιων εγκαταστάσεων ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία διά την εφαρμογήν του παρόντος άρθρου.

3. Αί διά του παρόντος άρθρου αναγραφόμεναι πρόσθετοι αποσβέσεις δεν λαμβάνονται υπ' όψει εν πάση περιπτώσει κατά τον καθορισμόν του κόστους των προϊόντων, προκειμένου να προσδιορισθή ή τιμή διατίσεως αυτών.

"Αρθρον 12.

1. Έν περιπτώσει συγχωνεύσεως άνωνύμων εταιριών ή άνωνύμου εταιρίας μετά προσωπικής εταιρίας ως και εν περιπτώσει μετατροπής άτομικής επιχειρήσεως ή προσωπικής εταιρίας εις άνωνύμον εταιρίαν, ή εκ τής συγχωνεύσεως ή μετατροπής προκύπτουσα υπεραξία των μετοχών ή του κεφαλαίου δεν υπόκειται κατά τον χρόνον τής συγχωνεύσεως ή τής μετατροπής εις τον φόρον εισοδήματος.

2. Η κατά την προηγούμενην παράγραφον υπεραξία, διαπιστωμένη δι' άπογραφής των στοιχείων ένεργητικού και παθητικού των συγχωνευόμενων εταιριών ή των μετατροπόμενων επιχειρήσεων εις άνωνύμους εταιρίας και εμφανιζομένη άπαρνητικώς εις ειδικούς λογαριασμούς τής συγχωνεύσεως ή τής συνισταμένης νέας άνωνύμου εταιρίας μέχρι του χρόνου διαλύσεως της θεωρείται περιερχομένη εις την εταιρίαν ταύ-

την και φορολογείται κατά τον χρόνο της διαλύσεως της, εφαρμοζομένων αναλόγως εν προκαταρκτικώς των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 26 του Ν. Α. 3323(1955).

3. Η σύμβασις περί συγχωνεύσεως των ανωνύμων εταιριών, το καταστατικόν εν περιπτώσει συστάσεως διὰ τῆς συγχωνεύσεως νέας ανωνύμου εταιρίας, ἢ εἰσφορά καὶ μεταβίβασις τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν συγχωνευομένων ανωνύμων εταιριῶν, πᾶσα σχετικὴ πράξις ἢ συμφωνία ἀπορῶσα τὴν εἰσφορὰν ἢ μεταβίβασιν στοιχείων ἐνεργητικοῦ ἢ παθητικοῦ ἢ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, ὡς καὶ παντὸς ἐμπραγμάτου δικαιώματος, αἱ ἐκδοθησόμεναι μετοχαί, αἱ ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν συγχωνευομένων εταιριῶν καὶ πᾶσα ἄλλη συμφωνία ἢ πράξις ἀπαιτούμενη διὰ τὴν συγχώνευσιν, τὴν σύστασιν καὶ τὸ καταστατικὸν τῆς νέας εταιρίας, ἢ δημοσίευσις αὐτῶν ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἡ μεταγραφὴ ἐν τοῖς βιβλίοις μεταγραφῶν ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων, ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους χαρτοσήμου, φόρου μεταβιβάσεως ἢ ἄλλου φόρου, ἢ τέλους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰσφορᾶς ἢ δικαιώματος ὑπὲρ οὐδενὸς τρίτου.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου 3, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τοῦ φόρου μεταβιβάσεως, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν εἰσφερομένων ὑπὸ τῆς ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς προσωπικῆς εταιρίας εἰς τὴν συγχωνεύσαν ἢ συνιστωμένην νέαν εταιρίαν, ἀκινήτων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς.

5. Προϋποθέσεις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι: α) ὅτι ἡ ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἢ μετατροπῆς προερχομένη ανωνύμος εταιρία θὰ ἔχῃ κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως ἢ συστάσεως τῆς ὁλοσχερῶς καταβεβλημένου κεφαλαίου οὐχὶ κατώτερον τῶν 5.000.000 δραχμῶν. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ ανωνύμων εταιριῶν προερχομένων ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ἢ μετατροπῆς βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, τὸ καταβεβλημένον κεφάλαιον αὐτῶν δύναται νὰ εἶναι καὶ κατώτερον τῶν 5.000.000, οὐχὶ ὅμως ἐλάσσον τῶν 2.000.000 δραχμῶν καὶ β) ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις μετατροπῆς ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ προσωπικῆς εταιρίας εἰς ἀνώνυμον εταιρίαν ἢ συγχωνεύσεως προσωπικῆς εταιρίας μετ' ανωνύμου τοιαύτης, αἱ μετοχαὶ τῆς ανωνύμου εταιρίας αἱ ἀντιστοιχοῦσαι εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ εἰσφερομένου ὑπὸ τούτων κεφαλαίου θὰ εἶναι ὑποχρεωτικῶς ὀνομαστικαὶ ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως ἢ τῆς συστάσεως τῆς ανωνύμου εταιρίας.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ συγχωνεύουσα ἢ συνιστωμένη νέα Ἀνώνυμος Ἑταιρία ἤθελε διαλυθῇ πρὸ τῆς παρὰ τοῦ πενταετίας ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως ἢ συστάσεως, αὕτη ὑποχρεούται εἰς τὴν καταβολὴν παντὸς φόρου ἢ τέλους ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, οὕτως τὴν ἀπαλλαγὴν ἢ τὴν ἀναβολὴν καταβολῆς προβλέπει τὸ παρὸν ἄρθρον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ φόρος ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπεραξίας ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συντελεστοῦ τοῦ ἐπιβαλλομένου ἐπὶ τῶν μὴ διανεμομένων κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαλύσεως τῆς εταιρίας ἐπὶ πᾶσιν δὲ τῶν λοιπῶν περιπτώσεων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν κλπ. τῶν ἰσχυόντων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγχωνεύσεως ἢ συστάσεως τῆς ανωνύμου εταιρίας.

Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω φόροι καὶ τέλη καταβάλλονται διὰ δηλώσεως τῆς ὑποχρεοῦ ἀνωνύμου εταιρίας, ὑποβαλλομένης εἰς τὸν ἀρμόδιον Οἶκον. Ἐφ' ὅσον ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς, κατὰ τὰ ἐιδικότερον δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ ἐπιχειρήσεων ὧν τὸ ἀντικείμενον εἶναι ἐργοῦν εἶναι κατὰ κύριον λόγον ἢ κατασκευὴ ἢ ἐκμετάλλευσις πόσης φύσεως ἀκινήτων.

8. Τὰ τέλη χαρτοσήμου τῶν πράξεων ἢ συμφωνιῶν τῶν ἀπαιτούμενων διὰ τὴν μετατροπὴν τῶν ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τῶν προσωπικῶν εταιριῶν εἰς ἀνώνυμους εταιρίας, ὡς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου τῶν συστατικῶν ἐγγράφων ἢ τοῦ καταστατικοῦ τῆς συνιστωμένης νέας ἀνωνύμου εταιρίας

καταβάλλονται εἰς τέσσαρας (4) ἴσας ἐξαμηνιαίας δόσεις, κατὰ τὰ ἐιδικότερον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὁρισθησόμενα.

Ἄρθρον 13.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐμφανίσεως τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπιτρέπεται εἰς ταύτας ὅπως τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1957 καταχωρήσων εἰς τὰ βιβλία τῶν: α) τὰ μὴ εἰς αὐτὰ ἀναγεγραμμένα κέρδη τῶν τῶν διαχειριστικῶν ἐτῶν 1951 ἕως καὶ 1956, β) τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐνεργητικοῦ τοὺς ἀντικρύζοντας τὰ ποσὰ τῶν κερδῶν τούτων, γ) τὰς πρὸς τρίτους ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐκ δανείων, πιστώσεων κλπ. ὡς καὶ τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἐνεργητικοῦ τοὺς ἀντικρύζοντας ταύτας.

2. Οἱ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παρ. 1 ἀπαλλάσσονται τῶν ποινικῶν καὶ τῶν ἀγορανομικῶν κυρώσεων, ἐφ' ὅσον ἤθελον ὑποβάλλει μέχρι 31 Ἰανουαρίου 1958 δηλώσεις φόρου καθαρῶν προσόδων, ἀναλυτικῶν κατηγοριῶν καὶ συνθετικοῦ, φόρου εἰσοδήματος τοῦ Ν. Α. 3323(1955) ὡς καὶ φόρου κύκλου ἐργασιῶν, διὰ τὰ ποσὰ τῶν φόρων τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐπιχειρήσεως ἐκ τῶν ὑστέρων καταχωρουμένων κερδῶν ἢ ἀκαθαρσιῶν ἐσόδων.

3. Ἡ ἀναγραφὴ τῶν εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐπιχειρήσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν φορολογητέων κερδῶν διὰ τι τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ὁριζομένων διαχειριστικῶν ἐτῶν ἐφ' ὅσον: α) ἀποδεικνύεται ἡ σύναψις τοῦ δανείου καὶ ἡ καταβολὴ τῶν τόκων καὶ β) ἡ ὀφειλέτης ἐπιχειρήσεως ἤθελε καταβάλλει τὸν ἀναλογούντα ἐπὶ τῶν τόκων φόρον, ἔχουσα δικαίωμα ἀναγωγῆς κατὰ τοῦ δανειστοῦ ἐν περιπτώσει μὴ παρακρατήσεως.

Ἡ τυχὸν ἀναγραφὴ τῶν πλέον τῶν νομίμων οὐδεμίαν συνεπάγεται ποινικὴν κύρωσιν εἰς βάρος τοῦ δανειστοῦ.

4. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 2 δηλώσεις ὑποβάλλονται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου 1958, ὁ δὲ φόρος μετὰ προσαυξήσεως λόγω ἐκπροθέσμου 250ο, καταβάλλεται εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ πρώτη συν τῇ ἐκπροθέσμῳ ὑποβολῇ τῆς δηλώσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 3 φόρου ἐπὶ τῶν τόκων, μὴ ὑποκειμένου ὅμως τούτου εἰς προσαύξησιν λόγω ἐκπροθέσμου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται, ἐφ' ὅσον αἱ ἐγγράφαι πρὸς ἐμφάνισιν τῶν ἀποκρυφέντων κερδῶν, τόκων κλπ. ἐγένοντο μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ἐλέγχου ἐκ μέρους τοῦ οἰκείου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἴτε πρόκειται περὶ ἀρχικοῦ ἐλέγχου εἴτε περὶ μεταγενεστέρως ἐνεργουμένου τοιούτου ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν οὗτος ἐνεργεῖται.

Δι' ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος διαπιστώσεως τοῦ χρόνου ἐνάρξεως τοῦ ἐλέγχου ὡς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

6. Αἱ ἐπιχειρήσεις αἰτνεῖς — λόγω τῆς μὴ ἐπιβαρύνσεως τῶν ἀποτελεσμάτων των μὲ τοὺς τόκους τοὺς καταβληθέντας διὰ δάνεια εἰς χρυσὰς λίρας ἢ εἰς δραχμὰς — ἐμφανίζουν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν ἀπαιτήσεις μὴ ἀνταποκρινομένας εἰς τὴν πραγματικότητα ἢ ἐμφανίζουν εἰς τὸ παθητικὸν τῶν ὑποχρεώσεις μικρότερας τῶν πραγματικῶν, δύναται νὰ ἐνεργήσων εἰς τὰ βιβλία των σχετικὰς ἐγγραφὰς διὰ τῶν ὁποίων α) θὰ διαγραφῶσι τὰς ἀνοπόριστους ἀπαιτήσεις ἢ θὰ καταχωρήσων τὰς πραγματικὰς ὑποχρεώσεις των καὶ β) θὰ χρεώσων τὰ φορολογημένα ἢ θὰ ἀποδεδεικνύων, ἢ θὰ δημιουργήσων ἀνάλογον λογαριασμὸν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν των ἀποβεβέντων, ὅπως ἢ τμηματικῶς τὸ βραδύτερον μέχρι καὶ τῆς χρήσεως 1961, ἐκ κερδῶν τὰ ὁποῖα ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ ἀπαχθῶσιν εἰς φορολογίαν.

Αἱ ἐγγράφαι αὗται δύναται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνευ ποινικῶν κλπ. κυρώσεων διὰ τε τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ διὰ τοὺς διαγραφομένους χρεώστας ἢ ἐμφανιζομένους πιστωτάς.

Τὰ οὕτω διαγραφόμενα ποσὰ τῶν ἀπαιτήσεων ἢ ἐμφανιζόμενα εἰς τὰ βιβλία τῆς ἐπιχειρήσεως ποσὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῆς α) δὲν θεωροῦνται ὡς εἰσόδημα, τοῦ ἀφορῶντος αὐτὰ χρεώστου ἢ τοῦ πιστωτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως, ὑποκειμένου εἰς τὸν ἀναλυτικὸν καὶ τὸν συνθετικὸν φόρον τοῦ Κώδικος φορολογίας κερδῶν προσόδων, ἢ εἰς τὸν φόρον εἰσοδήματος τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 καὶ β) δὲν ἐκπίπτουνται ὅμως ἐκ τῶν κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν μέχρι καὶ τοῦ 1961 χρήσεων κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν ἐπὶ τῶν κερδῶν τούτων ἀναλογούντων φόρων τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 14.

1. Ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου συντάσσεται κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιτιθεμένων δηλώσεων ὡς καὶ τῶν ὁριστικοποιουμένων ἐγγραφῶν κατάλογος περιέχων τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ λοιπὰ στοιχεῖα τῶν ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν προσώπων, τὸ καθαρὸν ἐκάστου εἰσόδημα, ὡς καὶ τὸν ἀναλογούμενον ἐπ' αὐτοῦ φόρον.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατάλογος, ἀφίκεται ἐκτεθειμένος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς κατάλληλον μέρος τοῦ καταστήματος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ὥστε νὰ δύναται νὰ λαμβάνη γνώσιν τοῦτου πᾶς τρίτος.

3. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 9 ἕως καὶ 14 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων λειτουργουσῶν ὑπὸ τύπον ἀωνίου εταιρίας ἢ συνεταιρισμοῦ τοῦ Ν. 602.

Ἄρθρον 16.

1. Ἀποφάσεις Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκδοθεῖσαι μετ' ἀναιρέσιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας κατὰ παραπομπὴν καὶ προσδιορίζονται ὀριστικῶς καὶ τελεσιδικῶς τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα τῆς Δ' Κατηγορίας λαμβάνονται ὡς βάσις πρὸς προσδιορισμὸν ἐκείνων τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν τῆς ἀντιστοίχου φορολογικῆς περιόδου, ἐφ' ὅσον τὰ κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν προσδιορισθέντα ἀκαθάριστα ἔσοδα προέρχονται ἀποκλειστικῶς ἐκ πωλήσεων ἰδίων βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ ἔγερσις αἰτήσεως ἀναθεωρήσεως ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων Δικαστηρίων ὑποβαλλομένη ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἵνα ταῦτα προβοῦν εἰς τὸν προσήκοντα προσδιορισμὸν αὐτοῦ καὶ συμφῶνως πρὸς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τῆς Δ' Κατηγορίας, διαγράφοντα τὰ ἐπὶ πλέον τῆς βάσεως τῆς Δ' Κατηγορίας θεσπαιθέντα εἰς τὸν φόρον Κύκλου Ἐργασιῶν ἢ διατάσσοντα τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐπὶ πλέον τυχόν καταβληθέντων.

2. Ἐκκρεμαῖς φορολογικαὶ ὑπόθεσεις ἀπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1948 μέχρι τοῦ Οἰκονομικοῦ ἔτους 1954 τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν, ὑπαχθαισῶν εἰς τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 3300)1955, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 3629)1956, κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας προκύπτουσα τυχὸν συμπληρωματικὴ φορολογικὴ ὑποχρέωσις τακτοποιεῖται διὰ δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένης ἐντὸς τριμήνου τὸ ἐραδύτερον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τὰ τυχόν δὲ ἐπιστρεπτέα ποσὰ φόρου συμψηφίζονται εἰς ἐτέρους φόρους τοῦ δικαιούχου.

3. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. Δ. 3717)1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν καὶ ἄλλων νόμων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν» ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς :

«3. Εἰς τοὺς σεισμοπλήκτους φορολογουμένους τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν Σοφῶδων, Φαρσάλων καὶ ἐπαρχίας Δομοκὸς ἐπεκτείνονται καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἔνω Ν. Διατάγματος».

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. Δ. 3323)1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος» προστίθεται πέμπτη παράγραφος ἰσχύουσα ἀπὸ τοῦ οἴκον. ἔτους 1955—56 ἔχουσα οὕτω :

«5. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ προκειμένου περὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ ἵπταμένου προσωπικοῦ τῆς πολιτικῆς ἀεροπορίας».

Ἄρθρον 17.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεταὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1958, πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς εἰδικῶς ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ.

Ἐν τῇ Β. Ἑλληνικῇ Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1957

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Π. ΠΑΠΑΔΗΓΟΤΡΑΣ, Γ. Ι. ΡΑΛΛΗΣ, Σ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ, Δ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Χ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ, Τ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, Δ. ΜΑΝΕΝΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1957

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ